

Motion till riksdagen

1988/89:K627

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Viten för kommuner och landsting som inte uppfyller sina skyldigheter enligt vårdlagstiftningen

Om man på ett tillfredsställande sätt skall kunna garantera att medborgarna verkligen kommer i åtnjutande av den samhällsservice, vård eller omsorg, som de har rätt till, krävs det att det är dyrare eller åtminstone lika dyrt för vård- eller omsorgsgivaren att smita undan sina skyldigheter som att uppfylla dem.

Så är det inte idag inom vården och omsorgen. En rad rättigheter finns visserligen fastställda i lag, enligt socialtjänstlagen, hälso- och sjukvårdslagen och lagen om särskilda omsorger. Ändå förekommer det att kommuner och landsting inte fullföljer sina lagstadgade skyldigheter utan försöker undvika höga vård- eller omsorgskostnader. Erfarenheten visar också att de kan göra det utan någon större risk för påföljd. Det är utomordentligt svårt för den förfördelade att få rättelse till stånd. Till och med i fall där domstol givit vårdtagare rätt i tvist om vård eller omsorg kan kommunerna eller landstingen låta bli att rätta till felet. Domstolsutslagen är inte tvingande för huvudmännen, och ekonomiska sanktioner förekommer inte.

En lagändring måste ske så att kostnaden för att undandra sig sina skyldigheter blir högre än att uppfylla dem. Ett sätt att uppnå denna effekt är att domstol har möjlighet att utfärda kännbara vitesförelägganden för landsting och kommuner om rättelse inte kommer till stånd.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär lagförslag som möjliggör att kommuner och landsting som inte fullföljer sina skyldigheter enligt socialtjänstlagen, omsorgslagen och hälso- och sjukvårdslagen åläggs vitesföreläggande.

Stockholm den 25 januari 1989

Lars Werner (vpk)

Bertil Mäbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Rolf L. Nilson (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Hans Petersson (vpk)